

Istanbul 2014

Verslag studiereis Istanbul

International Businessklas Marcanti College

Maandag 17 februari 2014

Na twee jaar voorbereiding beginnen we vroeg vandaag: om half vijf 's ochtends verzamelen bij de balie van Transavia. Het lukt niet iedereen om op tijd te komen, maar om vijf uur nemen we dan toch afscheid van de ouders en van onze directeur. De reis is begonnen.

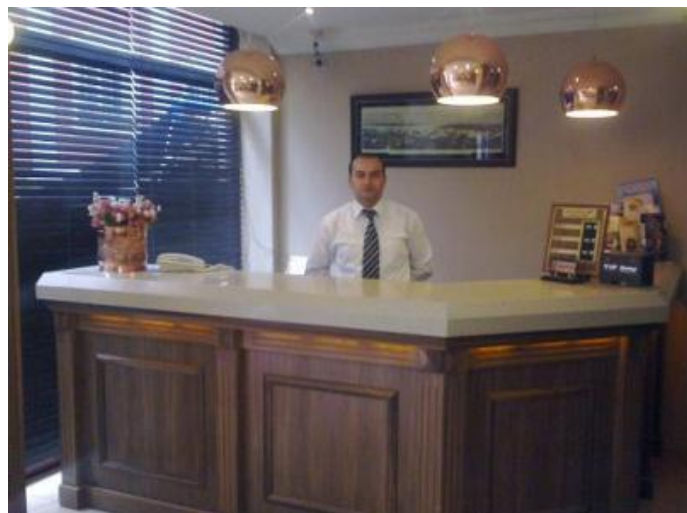
Als het vliegtuig iets na zevenen vertrekt, zit de sfeer er meteen goed in. De achterste rijen van het toestel zijn voor ons. De vlucht verloopt zeer soepel en voordat we het weten landen we iets na elf uur op vliegveld Sabiha Gökçen in het Aziatische deel van Istanbul.

Voor de ingang van het vliegveld staat onze kleine touringcar al klaar om ons naar de stad te brengen. De rit naar het Europese deel van Istanbul is indrukwekkend. De stad groeit enorm, overall wordt gebouwd of staan nieuwe kantoren en woonflats. Als we een uur later over de Bosporus rijden weten we het zeker: dit worden prachtige dagen.

Onze eerste stop in Europa is een van de vele Cookshops die de stad kent. Een prima plek om te lunchen. Het is prachtig weer, dus het terras zit helemaal vol. Gelukkig hebben we gereserveerd, want deze plek is zo populair dat we zelfs een bekende Turkse acteur spotten.

Na de lunch (pizza, köfte of kip) snel weer de bus in. De chauffeur loodst ons door het chaotische verkeer naar ons hotel. Voor het eerst blijkt dat hij wat moeite heeft met zijn richtingsgevoel, maar na wat rondvragen komen we dan toch nog aan. Snel wordt ingecheckt en nadat iedereen de spullen heeft neergezet en de wificodes heeft ingesteld, vertrekken we naar onze eerste excursie: de Grand Bazaar.

Bij de ingang wordt een klein kapitaal

aan euro's tegen een gunstige wisselkoers gewisseld tegen een groter kapitaal in Turkse lira's. Daarmee kunnen we goed de bazaar in, op weg naar souvenirs en cadeaus voor de thuisblijvers. En ook op weg naar onze eerste echte ondernemerservaring in Istanbul: stevig afdingen bij de diverse winkeltjes. De leerlingen blijken zeer bedreven, de prijzen worden over het algemeen meer dan gehalveerd. Slechts een enkele verkoper werkt niet mee, of wordt boos.

Na de bazaar is het weer tijd voor een goede maaltijd. Een wandeling van een minuut of twintig brengt ons naar een prima restaurantje waar we alle ruimte voor ons hebben. We genieten van de mixed grill en alle bijbehorende gerechtjes. Het is weer veel te veel.

We wandelen terug naar ons hotel. Daar wacht nog één grote klus: morgen zijn de presentaties. Die moeten natuurlijk tot in de puntjes worden voorbereid! Rond middernacht verdwijnt iedereen naar de kamers.

Dinsdag 18 februari 2014

De wekker gaat weer vroeg de volgende ochtend. Om kwart voor acht wordt iedereen in vol ornaat aan het ontbijt verwacht. En dat betekent in dit geval in driedelig kostuum, want vandaag zijn we zeer representatief: het Marcanti College presenteert zich aan Istanbul. Tijdens het ontbijt krijgen de heren nog een oranje stropdas, de dames hebben het wat makkelijker met een oranje sjaaltje.

We moeten vandaag naar het Aziatische deel van de stad, aan de andere kant van de Bosporus. Om het chaotische verkeer te ontwijken, nemen we naar de gloednieuwe Marmaray metro, die onder de Bosporus doorgaat.

Eenmaal weer boven de grond, staat onze buschauffeur al op ons te wachten. De beste man blijkt twee toch wel belangrijke competenties niet te bezitten: richtingsgevoel en kennis van de plattegrond van Istanbul. Maar gelukkig houdt iedereen in de stad daar rekening mee. Nadat we op elke straathoek zijn gestopt, waar steeds iemand naar de bus toekomt om ons de weg te wijzen, komen we met enige vertraging toch nog aan bij de juiste vestiging van het Doga College in Uskudar. In dit geval een afdeling voor Business: we zijn op de juiste plek.

Nu komt het spannendste stuk van de reis. Alle groepjes presenteren hun product aan een grote groep leerlingen van het Doga College. In het Engels en uit hun hoofd.

Allemaal zijn we super trots. Wat staan ze daar goed en wat zijn ze nog gegroeid sinds de generale repetitie vorige week. De presentaties zijn allemaal nog wat beter. En hun Engels is hartstikke goed. De weinige vragen die er uit de zaal komen, worden veelal vlotjes beantwoord.

Ook de leerlingen van het Doga College laten zien wat ze kunnen. In een flitsende Elevator Pitch proberen ze hun ideeën aan een gevestigde ondernemer te slijten. Niet elke leerling weet in de ene minuut die ze hebben te overtuigen, maar het is mooi om te zien wat ze hier in Istanbul kunnen. We hoeven ons beslist niet te schamen voor onze leerlingen.

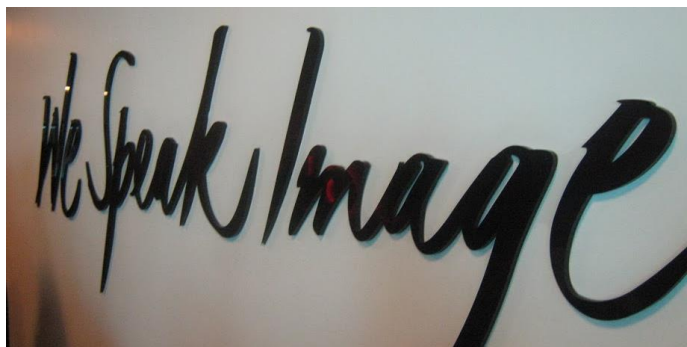
Nadat we afscheid hebben genomen, stappen we weer in ons busje. Onder begeleiding van twee Doga-leerlingen, rijden we naar een andere vestiging van het Doga College, in Ataşehir, voor een schoollunch. Dit is een in Turkije wereldberoemde school, omdat hier een bekende televisieserie wordt opgenomen. Het is een hele eer dat we hier op bezoek mogen komen.

Nu de lunch weer het busje in, op weg naar de Turkse vestiging van Canon, waar we een bedrijfspresentatie gaan krijgen. Ondanks de begeleiding van de Doga-leerlingen, lukt het onze chauffeur opnieuw verkeerd te rijden. Het is niet erg, we komen er wel en de sfeer in de bus is opperbest.

De presentatie bij Canon is goed. In duidelijk Engels wordt ons een begrijpelijk verhaal uitgelegd over het bedrijf, waardoor iedereen weet wat de kernactiviteiten en de bedrijfsstrategie zijn. Ook leren we dat twee belangrijke vestigingen van Canon-Europa in Nederland staan. Er worden druk aantekeningen gemaakt en aan het eind een paar indrukwekkende vragen gesteld. Als uitsmijter krijgen we een rondleiding door het bedrijf, waar hard wordt gewerkt aan de verkoop van Canonproducten in Turkije en Israel.

Dan weer snel onze bus in, terug naar het Doga College in Ataşehir voor een rondleiding door de school en een presentatie door iemand van Apple Turkije. De chauffeur weet opnieuw ongeveer waar we naartoe moeten, zodat we met wat hulp weer bij de school worden afgezet. In de hal wachten we op onze begeleidster, die ons een aantal prachtige afdelingen laat zien. In de school hebben ze een echte ruimtevaart afdeling, compleet met ruimtepakken. Ook is er een speciale kunststraat gebouwd, waar alle leerlingen terecht kunnen voor creatieve activiteiten.

Als we aan het eind van de rondleiding in het computerlokaal aankomen, weten we het allemaal zeker. Dit willen we op het Marcanti College ook!

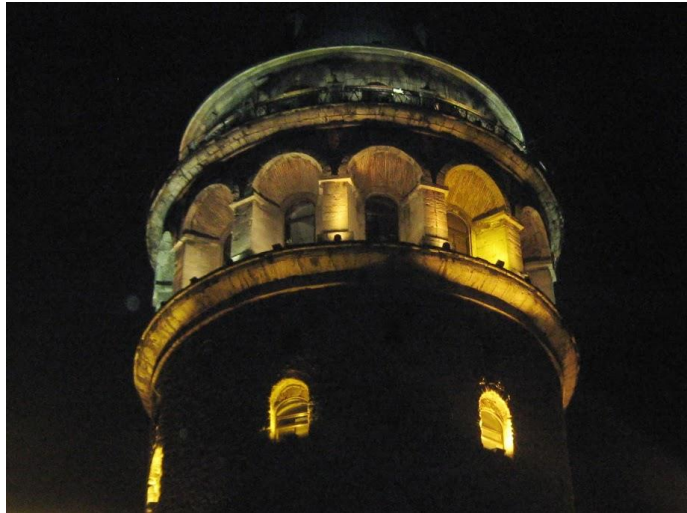
Met enige vertraging (door het verkeer) komt de medewerker van Apple aan. Hij vertelt ons over de historie en de strategie van Apple, wat opnieuw goede vragen van onze leerlingen oproept.

De bus weer in, nu op weg naar het Taksim-plein in het Europese deel van de stad. We rijden opnieuw over de Bosporus en hebben geluk: het verkeer de andere kant op staat helemaal vast, maar wij kunnen soepel doorrijden. Ondanks de vertraging eerder vanmiddag, hebben we daardoor nog voldoende tijd om uitgebreid te shoppen en te eten. Op het plein is het rustig, er is niets meer te merken van de onlusten van enige tijd geleden. De leerlingen krijgen een enveloppe met geld én opdrachten mee. Ze hebben drie uur de tijd om in groepjes de opdrachten te maken, te winkelen en ergens iets te eten.

Rond half tien verzamelt iedereen zich bij Galatasaray Lisesi. Omdat iedereen zo keurig op tijd is en de sfeer geweldig,

trakteren we onszelf nog op een toetje in één van de heerlijke zaakjes daar vlakbij. Daarna volgt nog een stevige tippel van bijna een uur, terug naar het hotel. Gelukkig gaat de weg vooral naar beneden, want we hebben inmiddels al aardig wat kilometers in de benen. Onderweg nemen we nog wel even de tijd om de prachtige Galatatoren te bewonderen. Zo'n romantisch plekje mag je natuurlijk niet missen. Als we rond half twaalf bij het hotel aankomen, duurt het dan ook niet lang voordat de kamers worden opgezocht.

Woensdag 19 februari 2014

Dag 3 in Istanbul begon weer met de wake-up call. Om 7 uur stipt worden de kinderen gewekt maar vijf minuten later lopen wij nog even alle kamers af om te checken of iedereen het bed wel echt uit is.

Na het douchen, aankleden, föhnen en make-uppen zitten de leerlingen om kwart voor acht aan het ontbijt. Strak in pak, net als gisteren. De sjaaltjes worden nog even gestrikt en de stropdassen nog omgedaan. Op half negen gaan we weer op pad, deze keer naar een openbare school in het oude gedeelte van Istanbul: de Sultan Ahmet Suphi Pasa Ticaret Meslek Lisesi. Het is vandaag koel, zeer mistig met af en toe een beetje regen. Na een wandeling van ongeveer 20 minuten komen we aan op de school. Het is een kleine school en heel wat anders dan de privé school van gisteren. De kinderen dragen een wit overhemd en een groene (onderbouw) of blauwe (bovenbouw) broek.

We worden er verwelkomd door Emine Ozdemir. Zij is de docent Engels op deze school. We gaan een mooie ruimte in met een podium waar de leerlingen straks hun presentaties over Nederland

zullen geven.

Eerst is het de beurt aan de Turkse leerlingen. De presentaties zijn simpel en gaan over de school, de geschiedenis van Istanbul, Turkije en de belangrijkste Turkse merken, zoals het koekjesmerk Ulker die je bij ons ook bij de Turkse winkels en groentezaken in de schappen ziet.

Onze leerlingen zijn ook vandaag erg sterk. Prachtige presentaties over het Marcanti College, Amsterdam, de Nederlandse cultuur, Nederlandse bedrijven passeren de revue. In hun allerbeste Engels vertellen zij hun verhaal.

Hierna krijgen we een rondleiding door de school. Een groep Turkse leerlingen loopt met ons mee. De bibliotheek heeft een supermooi uitzicht op de Blauwe moskee en ook hier worden veel foto's gemaakt. Daarna lopen we binnen in een lokaal waar les wordt gegeven en mogen we even meekijken.

De kinderen raken met elkaar aan de praat. Een van onze leerlingen vraagt of er Wi-Fi is op school. Dat is trouwens de gehele reis bijna altijd de eerste vraag die de leerlingen stelden als wij een school/bedrijf/restaurant bezoeken. Helaas hebben ze op deze school geen Wi-Fi. Een paar tellen later tikt een Turkse leerling een van onze leerlingen aan en vertelt haar dat als zij internet wilde, dat hij wel zijn hotspot aan wil zetten. Zo kan hij zijn internet delen met haar. Het ontroert onze leerlingen want het zou hem geld kosten en ze bedanken hem vriendelijk. In het cafetaria hebben we onze lunch opgegeten, een broodje met kip, vlees of kaas. De kinderen vinden het erg lekker. We lopen daarna over het schoolplein en de kinderen spelen nog een half uurtje volleybal met de Turkse leerlingen.

Hierna gaan we weer het oude Istanbul in. Next stop: Kamer van Koophandel. Na een wandeling van een klein half uur komen we aan bij het gebouw. We gaan naar binnen en wachten, maar er is een miscommunicatie. Schijnbaar zijn er drie vestigingen en de vestiging waar wij moeten zijn zit in het nieuwe gedeelte van Istanbul. Er is even lichte paniek, de planning loopt enorm in de war. Moeten we lopen, met de bus of de taxi?

Sultan regelt gauw drie taxi's voor 27 personen. Je snapt natuurlijk wel dat dit voor een hilarisch tafereel zorgt. In een taxi voor 8 man zitten er uiteindelijk 11. Dit kan ook alleen in Istanbul :) De leerlingen vinden het alleen maar geweldig en zijn aan het zingen geslagen. Na een dollemansrit van 15 minuten komen we aan bij KvK gebouw nummer 2. Er wordt ons daar verteld dat we door moeten lopen naar vestiging 3. Drie keer is scheepsrecht zullen we maar zeggen.

In gebouw 3 worden we verwelkomd door een medewerker van de KvK. De persoon die de presentatie eigenlijk zou geven is ziek en deze meneer spreekt alleen Turks. Sultan fungeert daarom als tolk. Het is een interessante presentatie, de leerlingen hebben veel inhoudelijke vragen en schrijven druk mee.

Na een uur is de presentatie voorbij en staan we buiten, klaar voor de volgende activiteit. Doordat het bezoek aan de KVK langer heeft geduurd dan gepland, kunnen we niet terug naar het hotel om ons om te kleden. De leerlingen lopen daarom in driedelig pak door Istanbul op weg naar de Galatabrug, om daar een boottocht te maken over de Bosphorus. Op de boot is iedereen binnen gaan zitten op een paar diehards na, die zitten boven op het dek. Sultan vertelt over de bezienswaardigheden die door de dichte mist helaas (bijna) niet te zien

zijn. Ondanks de dichte mist vermaken de leerlingen zich prima. Ze maken foto's, voornamelijk selfies, filmpjes en hebben een manier gevonden om muziek af te spelen. DJ Fatma speelt de muziek en de kinderen gaan uit hun dak.

Na de boottocht gaan we snel richting hotel om ons om te kleden en weer richting de Galatabrug te lopen om lekker te dineren in een visrestaurant. Uiteindelijk nemen alleen de docenten vis, want er was ook kip op het menu. Omdat het de laatste avond is, staat er een gezellige afsluiting op het programma. We gaan naar een karaoke café waar de leerlingen lekker kunnen zingen, springen en dansen met een drankje. En met een hapje taart, want we hebben een jarige onder ons. Emrullah Akca (4S) is vandaag 16 jaar geworden!

Na een gezellige avond rijden we met de tram naar het hotel. De leerlingen vertrekken naar hun kamers gegaan. De docenten blijven nog in de lobby en besluiten welke groep winnaar is van Business plus 2014

Donderdag 20 februari 2014

Dag 4 begint iets vroeger en heel veel zonniger dan de vorige dag. De leerlingen moeten alles inpakken want vanavond vliegen we terug naar Amsterdam. Maar eerst hebben we nog een leuk programma voor de boeg.

Nadat iedereen heeft ontbeten worden we voorgesteld aan onze reisleader. We krijgen een oortje en een zendertje zodat we hem goed kunnen horen bij de verschillende bezienswaardigheden.

De bus zet ons af bij de Blauwe Moskee. Deze wordt zo genoemd door de mooie blauwe tegels die in de moskee te zien zijn. We lopen eerst over de Hypodroom, een plek waar eeuwen geleden wedstrijden met paarden werden gehouden en die nu fungeert als een mooi plein.

We lopen richting de Blauwe Moskee en horen daar wat de do's en don'ts zijn. De vrouwen bedekken hun haren en de schoenen moeten door iedereen worden uitgedaan. De reisleader vertelt een verhaal over drie struisvogeleieren die hoog in de moskee zijn opgehangen. Blijkbaar helpt dat tegen spinnen.

Onze volgende bezienswaardigheid is Topkapi, het paleis van de Sultan. Dit bestaat uit vier tuinen en we krijgen bij elke tuin de gelegenheid om vragen te stellen en rond te kijken. In de vierde tuin bevindt zich een restaurant met een terras dat uitkijkt over de Bosporus. Daar gaan we lunchen en zal de prijsuitreiking plaatsvinden.

Na een lekkere lunch is het zover: De prijsuitreiking! Het was erg spannend want de punten zaten dicht bij elkaar.

5. De Föhny, een draadloze föhn

4. The Juice Bottle, fles water met toegevoegd fruit

3. The Spiral, een elastiek die ervoor zorgt dat er geen knak in je haar komt na het stijlen

2 de Stokhold, zorgt ervoor dat je je wandelstok aan een tafel kan klikken

En de winnaar is Gone4Long! De meiden krijgen een medaille en een mooie trofee.

Na de lunch voert onze tocht naar de Aya Sofia. Deze ligt vlakbij de Blauwe Moskee, was ooit een kerk, daarna een moskee en tegenwoordig een museum. Binnenin kan je de geschiedenis van dit gebouw terugzien, omdat op diverse plekken de christelijke mozaïeken zijn blootgelegd die in de tijd van de moskee onder gips waren verborgen. Ook leidt onze gids ons langs een pilaar met een bijzondere uitholling, waar verschillenden van ons een wens doen.

Dan is het tijd om richting het vliegveld te gaan. Op de terugweg hebben we dan eindelijk een echte Istanbul file, de rit naar het vliegveld duurt een stuk langer dan gepland. Daar aangekomen checken we in en eten we snel wat bij de Burger King.

De terugvlucht is weer erg gezellig en om iets voor middernacht landen we op Schiphol. De ouders staan vol spanning te wachten en er zijn zelfs ouders met spandoeken.

Istanbul 2014 is geslaagd! 😊